

Приличаше на млад боил,
с коса от злато само,
саван е морав пребрал
над голото си рамо.

Очите само са с живец,
лицето е прозрачно —
то бе един красив мъртвец
със бяла сянка в зрача.

«Послушах те, дойдох едвам:
зовеш ми ти сърцето;
баща ми е небето там,
а майка ми-морето.

При теб да дойда в тоз чертог,
да гледам ненаситен,
слезнах от моя свят висок,
родих се от водите.

Ела, света си напусни,
любимо несравнима;
Хиперион съм в висини,
невеста ти бъди ми.

Отвъд, в палати от мерджан
ти ще владееш вечно
и мировият океан
ще слуша теб сърдечно.»

— «О, хубав си тъй, как на съм
архангел се вестява,
ала по твоя друм с огън
не ще те придружавам!

Говориш като чужденец,
безжизнено си ярък,
че аз съм жива, ти-мъртвец
със поглед-хладен камък.»

★

Минаха после два-три дни,
изгрява пак над нея
със ясни си светлини
Хиперион зареян.

Тя трябваше през съм тогаз
за него да си спомни,
копнеж по морския й княз
изпълни я с притома:

— «О, благ Хиперион, слезни,
във замъка дойди ми,
ти по лъча си се спуни,
живота озари ми!»

Кога я чу той в висини,
от мъка в миг залезна
и закръжиха се вълни,
където той изчезна.

Разля се плам по вси страни
из цялата вселена,
из хаосните долини
красив младеж излезна.

Пламти връз къдри от смола
брилянтена корона,
той идва, от лъчи облян
на истина исконна.

Излизат мраморни ръце
изпод савана черен,
той е с постърнало лице,
замислен и чемерен;

Горят с химерни дълбини
очите му големи,
две бездни със горчивини,
с мечти неутолени.

— «Послушах те, дойдох едвам:
зовеш ми ти душата;
баща ми слънцето е там,
а майка-тъмнината.

Ела, света си напусни,
любимо несравнима;
Хиперион съм в висини,
невеста ти бъди ми.

Ела, та русата коса
с звезди та я накитя,
да ми изгрееш в небеса
и от звезди по-китна.»

— «О, хубав си, тъй как на съм
демон се появява,
ала по твоя друм с огън
не ще те придружавам!

От твойта обич ме болят
сърцето и гърдите,
големите очи горят,
изгарят ми очите.»

— «При теб да слезна ме зовеш!
Нима ти не разбираш,
че ти човек си, ще умреш,
а аз пък не умирам?»

— «Не търся хубави сиова,
не зная как да почна-
не проумява таз глава
речта ти ясна, точна.

Но ако искаш тебе аз
да си отдам душата,
стани ти смъртен като нас,
слезни от небесата.»